

Carbon Credit : โอกาสของธุรกิจพลังงานทดแทนและโรงไฟฟ้าชีวมวล

ปัจจุบันเรามักได้ยินคำว่า "Carbon Credit" อยู่บ่อยครั้ง จนน่าจะสงสัยว่า Carbon Credit คืออะไร และเกี่ยวข้องกับประเทศไทยอย่างไร ทั้งนี้ Carbon Credit เป็นการซื้อขาย Credit ที่อยู่ในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ได้แก่ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน เพอร์ฟลูออโรคาร์บอน และซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ ที่ถูกปล่อยออกมาในชั้นบรรยากาศ โดย "ผู้ซื้อ Carbon Credit" คือ ผู้ประกอบการในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมามากเกินกว่าโควตาที่ประเทศของตนได้รับอนุญาต ภายใต้พิธีสารเกียวโต (ยกเว้นสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และโคเรเชีย ซึ่งยังไม่ได้ร่วมลงนามในพิธีสารเกียวโต) ขณะที่ "ผู้ขาย Carbon Credit" คือ ผู้ประกอบการของประเทศพัฒนาแล้วที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมาน้อยกว่าปริมาณโควตาที่ประเทศได้รับอนุญาต หรืออาจเป็นผู้ประกอบการของประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่อยู่ภายใต้พันธกรณีที่มีต่อพิธีสารเกียวโต แต่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ จึงสามารถนำก๊าซเรือนกระจกส่วนที่ลดลงได้เก็บเป็น Credit ไปขายให้แก่ผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมามากกว่าโควตาที่ได้รับ ทั้งนี้ ตลาดซื้อขาย Carbon Credit ที่ใหญ่ที่สุด คือ EU

การซื้อขาย Carbon Credit ในตลาดโลกจึงเป็นโอกาสของประเทศกำลังพัฒนาเช่นประเทศไทย เนื่องจากแม้ปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้วสามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงได้ แต่มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกลงได้มากกว่าระดับปัจจุบัน เพราะการทำเช่นนั้นต้องมีการลงทุนค่อนข้างสูง ในเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพซึ่งต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ผู้ผลิตบางส่วนจึงหันมาใช้วิธีซื้อ Carbon Credit จากบริษัทในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาซึ่งลดการปล่อยปริมาณก๊าซดังกล่าวลงได้

ทั้งนี้ บริษัทในประเทศไทยที่สนใจจำหน่าย Carbon Credit ให้กับบริษัทในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว จะต้องจัดตั้งบริษัทขึ้นมาใหม่ และลงทุนในโครงการใหม่ด้วยเทคโนโลยีประสิทธิภาพสูงภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism : CDM) เช่น โครงการด้านพลังงาน และโครงการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม แนวทางดังกล่าวจึงเป็นโอกาสของธุรกิจพลังงานทดแทนและโรงไฟฟ้าชีวมวลซึ่งสามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงได้มาก เพราะนอกจากรายได้ที่ได้รับจากธุรกิจหลักแล้ว ยังมีรายได้จากการจำหน่าย Carbon Credit ซึ่งเป็นผลพลอยได้ของธุรกิจ โดยคำนวณจากส่วนต่างของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากโครงการลงทุนใหม่ภายใต้ CDM กับภายใต้การดำเนินธุรกิจแบบเดิม อาทิ บริษัทใหม่ที่จัดตั้งขึ้นดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าจากขานอ้อยมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 1,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อปี เทียบกับการดำเนินธุรกิจแบบเดิมซึ่งผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติจะมีปริมาณก๊าซเรือนกระจกสูงถึง 60,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อปี ดังนั้น บริษัทใหม่จึงลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกได้ถึง 59,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อปี จำนวนนี้ถือเป็น Carbon Credit ที่บริษัทสามารถนำไปจำหน่ายให้กับประเทศพัฒนาแล้วได้

สำหรับหน่วยงานหรือองค์กรที่รับซื้อ Carbon Credit มีอยู่หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็น 1) หน่วยงานรัฐบาลของประเทศพัฒนาแล้ว 2) Carbon Fund หรือกองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลหรือกลุ่มบริษัทเอกชนที่รวมตัวกัน และ 3) Carbon Broker หรือนายหน้ารับซื้อ Carbon Credit เพื่อไปจำหน่ายต่อให้กับบริษัทเอกชนหรือรัฐบาลของประเทศพัฒนาแล้ว โดยราคาซื้อขายในปัจจุบันอยู่ที่ราว 7 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์ ในกรณีของ

ประเทศไทยขณะนี้ มีผู้ประกอบการ 7 รายอยู่ระหว่างขอรับรอง Carbon Credit จากหน่วยงานรับรองในต่างประเทศ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่จะนำ Carbon Credit ออกจำหน่าย อาทิ โครงการผลิตไฟฟ้าชานอ้อย โดยบริษัท ด่านช้าง ไบโ-เอ็นเนอร์ยี จำกัด นอกจากนี้ ยังมีอีก 40 โครงการอยู่ระหว่างเริ่มต้นด้วยการจดทะเบียนขอรับรองโครงการกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

ส่วนวิเคราะห์ธุรกิจ ฝ่ายวิชาการ

สิงหาคม 2550